ORDRE DES MEDECINS
CONSEIL NATIONAL

ORDE DER ARTSEN
NATIONALE RAAD

De geldigheid van een concurrentiebeding in het licht van de medische deontologie.

Doc	a173010
Publicatiedatum	16/10/2026
Origine	NR
Thema's	Clause de non-concurrence Concurrentiebeding

In zijn vergadering van 16 oktober 2026 heeft de nationale raad van de Orde der artsen de deontologische geldigheid van een niet-concurrentiebeding onderzocht.

Los van het feit dat de erop van toepassing zijnde rechtsregels dienen te worden nageleefd, moet een niet-concurrentiebeding vanuit deontologisch oogpunt een rechtmatig belang dienen en daarmee in verhouding staan.

Het moet op zijn minst gematigd zijn, rekening houdend met de eigen rechtmatige belangen van de collega op wie het beding van toepassing is, dat wil zeggen beperkt in tijd en ruimte en in wat betreft de betrokken concurrerende activiteiten.

Het recht van de patiënt op vrije artsenkeuze en het recht op continuïteit van de zorg moeten in aanmerking worden genomen.

Of het beding deontologisch gezien gepast is en welke gevolgen het heeft voor de patiënten, wordt beoordeeld in het licht van het tekort aan zorgverleners.

De beoordeling of de regels van medische deontologie correct worden toegepast in een concreet geval, valt onder de bevoegdheid van de provinciale raden van de Orde. Zo werd melding gemaakt van een niet-concurrentiebeding volgens hetwelk "*na de beëindiging van de rechtsverhouding (…) het aan de arts niet toegelaten is zijn of haar activiteiten uit te oefenen gedurende 1 jaar binnen een straal van 15 kilometer rond het ziekenhuis waar de arts gewerkt heeft*."

De nationale raad merkt op dat een geografische beperking, binnen welke straal ook, vastgelegd zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden, met name het medisch specialisme en de specifieke kenmerken van de regio waarin het ziekenhuis is gevestigd, moeilijk te rechtvaardigen is.

Hetzelfde geldt voor het verbod op elke beroepsactiviteit zonder dat er noodzakelijkerwijs sprake is van concurrentie met de activiteit die op de vorige werkplek werd uitgeoefend.

Deze beperking mag bovendien geen verholen sanctie vormen.